

[Therkel Christensen]

procent, hvis den var reel. Det er den ikke, og derfor må vi allerede stå af her.

Forslag nr. L 159 giver ingen sikkerhed for andet, end at faget tillægges ekstra timer, i og med at det gøres obligatorisk. Men så længe man ikke i dette ting interesserer sig for, hvad timerne rundt omkring i kommunerne bruges til, er denne styrkelse helt illusorisk.

Man nævner også i bemærkningerne, at historie er obligatorisk fra 3. til 7. klasse, til trods for at man fra 3. til 5. klasse underviser ikke-fagdelt i det, man benævner orientering, og at man også i 6. og 7. klasse kan undlade fagdelt undervisning efter ansøgning til ministeriet.

Vi betragter altså styrkelsen som en illusion og kan ikke herigennem lokkes til at gå med til konsekvensen heraf, nemlig at man afskaffer faget latin på 9. klassetrin. Jeg har også svært ved at forestille mig, hvad der egentlig skulle til, for at vi fra CDs side kunne sluge denne kamel.

Meget er blevet sagt og skrevet om latins kulturelle, sproglige og historiske aspekter, som gør faget uundværligt for i hvert fald en stor gruppe af de sprogstuderende, men i øvrigt for mange andre som et led i en almen dannelse, selv om det jo er et begreb, der i dag ikke tæller særlig højt. Centrumdemokraterne er enige i alle disse argumenter for at bibeholde latin.

Hertil kommer så latinen som adgangskriterium til det sproglige gymnasium, og dermed er jeg inde på lovforslag nr. L 160, som vi vil forkaste lige så helhjertet som lovforslag nr. L 159.

Jeg skal ikke gå langt ind i CDs syn på gymnasiet, men blot fastslå, at vi med disse lovforslag er nået et skridt videre i retning af, at gymnasiet bliver for alle, og det er ikke noget, CD ønsker.

Jeg vil sluttelig spørge ministeren og skoleforligspartierne: hvad bliver det næste skridt for at lette adgangen til gymnasiet? Vil man f.eks. også stryge faget tysk som adgangskriterium?

Ebba Strange (SF):

Som den forrige taler var inde på det, har nogle svunget sig meget højt op i debatten om, hvor grusomt det nu vil blive for den danske befolkning, at latin bliver afskaffet

som adgangskriterium til sprogligt gymnasium. Nogle har svunget sig så højt op, at man sidder og bliver helt bekymret på 80-90 pct. af den danske befolknings vegne, som aldrig har læst latin, fordi man bliver helt bekymret for, om de dog slet ikke forstår at skrive dansk, og om de slet ikke forstår at læse historie, oldtidshistorie eller nutidshistorie. Og så kommer man til at tænke på alle de udmærkede mennesker, man kender, og så finder man ud af, at det forstår de såmænd ganske godt alligevel. Jeg tror ikke, at det er nogen stor ulykke, vi laver her.

Vi har selvfølgelig også fået protester. Jeg tror, at disse latinlærere, der nu protesterer, findes i alle partier. Det vil, som hr. Bertel Haarder siger, naturligvis enhver gruppe gøre, som synes, at man træder deres speciale og specielle interesser for nær.

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne erkende, at vi også står bag ved dette lovforslag. Det var ikke vores idé at gøre historie obligatorisk på 8. og 9. klassetrin, men vi havde på den anden side heller ikke nogen lange diskussioner om det. Vi anser også i SF historie for at være et særdeles nyttigt og vigtigt fag. Det, der var diskussion om, det var netop, på hvilken bekostning udvidelsen skulle ske. Der vil jeg godt sige, at det for mig personligt har været det rigtige, der er sket. Jeg synes, det er den rigtige løsning, vi har fundet på disse problemer. SF ville heller ikke have været med, hvis det var gået ud over samtdsorientering eller et af de praktiske eller musiske fag.

Jeg vil også godt sige, at da vi nu har forhøjet det obligatoriske timetal i de ældste af folkeskolens klasser med to timer, er det ikke så forfærdelig meget, der er tilbage til frivalg, og det kan vi godt beklage. Men der er så mange andre årsager, som jeg ikke kan nå at komme ind på i denne korte ordførelse, til, at børn vælger, som de gør i de ældste folkeskoleklasser. Det er ikke kun et spørgsmål om, hvad vi foretager herinde, det er i mindst lige så høj grad et spørgsmål om, hvad det er, der foregår ude i samfundet og virker ind på det pres, enhver skole naturligvis altid vil leve under i det samfund, der nu eksisterer.

Noget af den bekymring, der har været knyttet til, at latinundervisningen skulle falde væk i folkeskolen, har været, at så lærte bør-